

KONST | RECENSION

Gott humör präglar Per B Sundbergs konceptkonst

PUBLICERAD I GÅR 09:57

Vy från Per B Sundbergs utställning på galleri Andréhn-Schiptjenko. Foto: Jean-Baptiste Béranger/ Courtesy Andréhn-Schiptjenko Stockholm-Paris

Keramikern och glaskonstnären Per B Sundberg är aktuell på Andréhn-Schiptjenko med sin första galleriutställning på sju år. Nils Forsberg ser lekfulla experiment poppa upp som svampar ur jorden.

Detta är en recension. Skribenten svarar för åsikter i texten.

Nils Forsberg

Text

Läs senare

Utställning

Per B Sundberg

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm. Visas t o m 23/4

Om naturen hade uppfunnits i dag skulle den ha förbjudits. Farliga djur, insekter, spindlar. Toxiner, radioaktivitet, bakterier, virus. Svampar ska vi inte tala om, de finns överallt, de fanns på jorden miljontals år före något annat, och kommer att finnas kvar långt efter. De besitter kanske inte intelligens, men agens har de.

Naturen – både livsfarlig och motbjudande.

Det finns konstnärer som närmast sig den här aspekten snarare än den gängse romantiska, bland svenska samtida tänker man på Anna Camner. Den gränslöse keramikern och glaskonstnären Per B Sundberg en annan.

När han nu gör sin första galleriutställning sedan 2015 är biedermeierfigurinerna och porslinspuvlarna borta, liksom nästan alla andra spår av kultur. Svamparna, kan man konstatera, är kvar. Grova ytor, intrikata former; i svart och brunt, eller signalorange, blekgult och cyanidblått. Det ser ut som knappt svalnade vulkanstenar, blankbrända postnukleära landskap, eller koraller med cancer.

Verk av Per B Sundberg på Andréhn-Schiptjenko Foto: Jean-Baptiste Béranger/
Courtesy Andréhn-Schiptjenko Stockholm-Paris

Ändå är inte dystopi och undergång vad man främst tänker på. Det har ofta lyfts fram hur Sundberg uppfinner egna tekniker och hejdlöst experimenterar med material och glasyrer bara för att se vad som händer, och det är som att den här leklusten smittar av sig. På samma sätt som kalla kriget aldrig riktigt

nådde in i hobbyrummen i sjuttioalets villakällare hålls apokalypsen i schack här.

I stället får vi en conceptualism med gott humör.

Per B Sundberg ligger en bra bit ifrån den svenska glas- och keramiktraditionens mittfåra. Den älgradio han gjorde för Orrefors, där han var anställd i drygt ett decennium kring millennieskiftet, kan vara det anrika glasbrukets minst typiska produkt någonsin.

På Andréhn-Schiptjenko befinner han sig i ett konstsammanhang, och här är det som att Sundberg tar med oss till år noll, till den råa materialitetens och de slumpmässiga formernas tid, där konsten tar sin början. Härifrån kan sedan det underjordiska mycel expandera ut och på helt andra ställen få konst att poppa upp som, tja, svampar ur jorden. Som gift, och medicin.

ÄMNEN I ARTIKELN

Konst	+ Följ
Konstrecensioner	+ Följ
Storstockholm	+ Följ

TEXT

Nils Forsberg
kultur@dn.se

+ Följ

Skriv ut Rätta artikel